

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Svk/20/2022
Identifikačné číslo spisu: 8020200076
Dátum vydania rozhodnutia: 30. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8020200076.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (spravodajca) a sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): R. V. W., Z. Š. XXXX/XX, B., právne zastúpený: PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom Kmeťova 24, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti: X. W.. W. X., Z. Š. XXXX/XX, B., 2. W.. M. X., Z. Š. XXXX/XX, B., 3. W. W., Z. Š. XXXX/XX, B., 4. R.. W. Č., Z. F. B., Y. XXX/XX, B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2019/48410/141139/ŠSS-VB zo dňa 10. decembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/10/2020-84 zo dňa 30. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/10/2020-84 zo dňa 30. novembra 2021 sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 2S/10/2020-84 zo dňa 30. novembra 2021 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2019/48410/141139/ŠSS-VB zo dňa 10. decembra 2019. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 a § 168 S.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

2. Rozhodnutím č. OU-PO-OVBP2-2019/48410/141139/ŠSS-VB zo dňa 10. decembra 2019 žalovaný ako orgán štátnej správy príslušný podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 608/2003 Z.z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie orgánu

verejnej správy prvého stupňa - Mesta Poprad č. 53605/1919/2019-OSP-Vo, HPar zo dňa 2. júla 2019, ktorým ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona s poukazom na § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a ods. 4 stavebného zákona dodatočne povolil zmenu stavby: „Prestavba rodinného domu“, s.č. XXXX I. Š. U. O. B. - O., na pozemku parc. KN-C 973/2 v k.ú. O., spočívajúce v rozdelení obytnej haly s kuchyňou na I. NP na samostatnú kuchyňu a izbu, v zmene obytného podkrovia na ustupujúce podlažie, odstránenie terasy v úrovni ustupujúceho podlažia, v realizácii 7 okenných otvorov na západnej fasáde a jedného okenného otvoru na východnej fasáde, v realizácii ďalšieho vnútorného schodiska z I. NP na II. NP, v zmene výšky stavby z 9,80 m na 9,50 m v úrovni hrebeňa pultovej strechy od +0,000=861,90 m n.m (t.j. na úroveň I. NP), pre stavebníka - W. W..

3. Žalobca vo svojej žalobe poukázal na to, že už v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu požiadal o vykonanie geodetického zamerania III. nadzemného podlažia označeného ako tzv. ustúpené podlažie dodatočne povoľovanej stavby stavebníka W. W. s podozrením na to, že rozsah skutočnej realizácie stavby sa výrazne odlišuje od projektovej dokumentácie. Prestavba rodinného domu s. č. XXXX I. U.. Š. O. B. - O. je 195 m² a zastavané III. nadzemné podlažie je 102 m². Na základe uvedeného mal za to, že ide o rozpor s Územným plánom Mesta Poprad. Územie, v ktorom je umiestnená dodatočne povoľovaná stavba, je v Územnom pláne Mesta Poprad označené ako BR1.022. Tabuľky priestorovej regulácie záväznej časti územného plánu určujú, že v danom území možno umiestniť stavbu s najviac dvoma nadzemnými podlažiami s podkrovným, prípadne ustúpeným podlažím. Ustúpeným podlažím v zmysle bodu 4.1.7 STN 73 4301 v budove na bývanie sa rozumie posledné ustupujúce podlažie, ak jeho zastavaná plocha je menšia ako 50% zastavanej plochy predchádzajúceho predposledného podlažia. Z tohto znenia Územného plánu Mesta Poprad vychádzal vo svojom rozhodnutí nielen prvostupňový správny orgán, ale aj žalovaný. Porovnaním zistení z geodetického zamerania stavby, ktoré vykonal R.. W. N. dňa 20. septembra 2019 s Územným plánom Mesta Poprad žalobca zistil a preukázal, že zastavaná plocha stavebníkom tvrdeného ustúpeného podlažia je o 4,5 m² viac, ako je navyše prípustná plocha pre ustúpené podlažie, teda 50% zo 195 m². Z uvedeného dôvodu bolo potrebné posúdiť stavebnú konštrukciu ako stavebný objekt s tromi nadzemnými podlažiami, ktorého umiestnenie je v danom území neprípustné a v rozpore so záväznou časťou Územného plánu Mesta Poprad. Čo sa týka nedostatočne zisteného skutkového stavu, žalobca poukázal na ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona, z ktorého vyplýva, že dodatočné povolenie stavby musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania, pričom stavebný úrad túto skutočnosť zisťuje ex officio, bez ohľadu na námietky účastníkov konania. K doplnenej projektovej dokumentácii predloženej stavebníkom dňa 6. júna 2019, ako aj k ďalším záväzným stanoviskám - záväzné stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Poprade sa nemal možnosť vyjadriť, ako aj s ich obsahom náležite sa oboznámiť. Prvostupňový stavebný orgán totiž žalobcovi ako účastníkovi konania o zmene projektovej dokumentácie a tiež aj o doplnení podkladov účastníka konania neupovedomil. Žalobca poukázal pritom na ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku a pokladal postup stavebného úradu za rozporný s ustanovením § 3 ods. 2 Správneho poriadku a § 140 Stavebného zákona. Ďalej žalobca argumentoval tým, že účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytnúť pomoc a poučenie, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Ďalej uviedol, že až z napadnutého rozhodnutia sa účastník konania dozvedel, že stavebník upustil od zámeru realizovať zateplenie stavby, ktoré vyžaduje zmenu projektovej dokumentácie navrhovanej stavby a tiež odborné posúdenie tepelnoizolačných vlastností stavby. V administratívnom spise je zhotovený tepelnoizolačný posudok R.. Z. Š.S., ktorý vychádzal z projektovej dokumentácie, v zmysle ktorej mala byť navrhovaná stavba zateplená z exteriérovej strany kontaktným zatepľovacím systémom na báze polystyrénu o hrúbke 30 mm. Tento posudok nebol nijako pozmenený, ani doplnený, hoci je zrejmé, že tepelnoizolačné vlastnosti stavby sa museli zhoršiť. Rovnako došlo k zmene týkajúcej sa okien v časti steny rodinného domu s. č. XXXX, ktorá je protiľahlou proti stene rodinného domu s. č. XXXX, parc.č. KN-C 975/2 k.ú. O.. Okrem zmeny projektovej dokumentácie stavebník predložil stavebnému úradu aj Záväzné stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Poprade. K týmto podkladom však účastník konania sa nemal možnosť vyjadriť, ako už uviedol. V danom prípade žalobca na dokreslenie skutkového stavu podotkol, že dodatočne povoľovaná stavba s. č. XXXX je umiestňovaná v mimoriadne stiesnených podmienkach, pričom svojou šírkou zaberá celý pozemok parc. č. 1903/36 k.ú. O.. V ďalšom dôvode podanej žaloby a to k nezrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia žalobca

uviedol, že nezrozumiteľný je tiež výrok napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, pričom podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby, alebo nariadi úpravy už zrealizovanej stavby. K rozporu dodatočne povolenej stavby s § 6 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. ako poslednému žalobnému dôvodu žalobca uviedol, že z obsahu prvostupňového rozhodnutia a následne rozhodnutia žalovaného nie je možné zistiť, prečo správne orgány posúdili ako nedôvodnú námietku účastníka konania o tom, že navrhovaná stavba je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 2 vyhlášky. Pritom z obsahu vznesenej námietky vyplývajú skutočnosti, ktoré je potrebné pokladať za rozporné so zákonom, hlavne čo sa týka umiestnení okenného otvoru v smere k pozemku parc. č. 970 a parc. č. 971 k. ú. O..

4. Správny súd mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že stavebný úrad dodatočne povolil už vykonané stavebné práce, resp. tie, ktoré sa majú na základe zmenenej projektovej dokumentácie vykonať a určil 15 podmienok na dokončenie stavby. V konaní o dodatočnom povolení stavby, ak sa nepreukáže rozpor s verejnými záujmami, alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby. K odstráneniu stavby nedošlo, pretože stavebný úrad dospel na základe konania o dodatočnom povolení stavby k inému záveru a dodatočné povolenie stavby v zmysle príslušných ustanovení povolil. Poukázal okrem iného na výklad ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona a uviedol, že účelom konania o dodatočnom povolení stavby je dodatočné zhojenie závažnej vady, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka, pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Dôkazné bremeno je na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Predpokladom úspešnosti stavebníka v konaní o dodatočnom povolení stavby v zmysle § 88a ods. 1 stavebného zákona je preukázanie skutočností, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom.

5. Podľa správneho súdu správne orgány preukázali, že ďalšia existencia dodatočne povolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Z ustanovenia § 88 ods. 2 stavebného zákona vyplýva, že ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určitej lehote, alebo sa na jej podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby. V tomto prípade aj podľa názoru správneho súdu stavebný úrad postupoval správne a v súlade so zákonom, pretože dodatočné povolenie stavby v prospech stavebníka W. W. povolil. Z administratívneho spisu vyplývajú všetky skutočnosti, ktorými sa riadil tak stavebný úrad, ako aj žalovaný po podaní odvolania. Čo sa týka argumentov žalobcu v predmetnej žalobe, že správny orgán upustil od ústneho pojednávania, účastníci konania nemali možnosť sa oboznámiť s dôkazmi v zmysle § 61 ods. 2 Stavebného konania, z obsahu administratívneho spisu, ako aj z úradných záznamov vykonaných stavebným úradom je táto námietka bezprostredne znegovaná, pretože z týchto úradných záznamov vyplýva, že tak žalobca, ako aj ďalší účastník konania W.. X. a nakoniec právny zástupca žalobcu V.. X. M. nazerali do spisu, z tohto si robili výpisy prostredníctvom mobilného telefónu a na základe týchto nazretí do spisu mali vedomosť o tom, čo všetko stavebník do spisu stavebnému úradu predložil.

6. Vo vzťahu k žalobnej námietke týkajúcej sa rozporu s Územným plánom Mesta Poprad správny súd bol toho názoru, že uvedené rozhodnutie bolo vydané v súlade s územným plánom tak, ako aj jeho záväznej časti územného plánu sídelného útvaru Poprad, kde je predmetná lokalita definovaná ako zastavaná rodinnými domami. Podľa Územného plánu Mesta Poprad platného a schváleného uznesením Mestského zastupiteľstva č. 48/1998 v znení neskorších zmien a doplnkov záväzná časť tohto územného plánu bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením mesta Poprad č. 5/1998 dňa 02.02.1998, pričom zmena stavby „Prestavba rodinného domu“ s. č. XXXX na Š. U. O. B. - O., ktorá je predmetom preskúmania v danom konaní správnym súdom, sa nachádza v urbanistickom okrsku D Veľká, kde podľa grafickej časti územného plánu mesta, konkrétne výkres č. 2 je komplexný urbanistický návrh na funkčné využitie BR-plocha rodinných domov. Ako vyplýva zo záväznej časti územného plánu stavba môže mať počet nadzemných podlaží do II. nadzemného podlažia + P, pričom maximálna výška stavby môže byť 12 m. Označenie P určuje v záväznej časti územného plánu, že ide o podkrovie alebo ustupujúce podlažie. Stavba má výšku 9,5 m, 2 nadzemné podlažia a jedno

ustupujúce podlažie, pričom plocha predstavuje menej ako 50 % z II. nadzemného podlažia. Podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu bola okrem iného aj predložená projektová dokumentácia stavby overená v konaní stavebným úradom. S poukazom na § 46 ods. 1 stavebného zákona uvedenú projektovú dokumentáciu vypracovala osoba projektanta, ktorý zodpovedá za zrealizovateľnosť predmetnej stavby.

7. Krajský súd ďalej uviedol, že v zmysle § 66 stavebného zákona stavebný úrad vo svojom rozhodnutí, ktoré bolo predmetom odvolania žalobcu, určil záväzné podmienky uskutočnenia stavby, ktoré je povinný stavebník dodržať pri jej realizácii. V uvedených záväzných podmienkach na dokončenie stavby stavebný úrad v počte 15 podmienok určil okrem iného podmienku, že stavbu je stavebník povinný dokončiť podľa dokumentácie overenej, v tomto konaní vyhotovenú R. W. Č., autorizovaným stavebným inžinierom a že akékoľvek zmeny nesmú byť uskutočnené bez predchádzajúceho povolenia stavebného úradu. Ide o záväznú podmienku č. 1, ktorá je uvedená v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. V súlade s vydaným rozhodnutím o dodatočnom povolení stavby žalovaný správne uviedol, že v súlade s § 46 ods. 1 stavebného zákona projektant zodpovedá za správnosť a úplnosť vypracovania dokumentácie, ako aj za jeho realizovateľnosť. Takto vypracovaná projektová dokumentácia bola podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia a vychádzajúc z predloženej a overenej projektovej dokumentácie mal aj správny súd za to, že zastavaná plocha II. nadzemného podlažia predstavuje 192,37 m² a 50% z tejto zastavanej plochy je 96,19 m², čo podľa projektovej dokumentácie zastavaná plocha ustupujúceho podlažia predstavuje 95,52 m², čo je 49,65% zastavanej plochy predchádzajúceho podlažia a to je menej ako 50 % zastavanej plochy podlažia nachádzajúceho sa pod ním, tzn. II. nadzemného podlažia. Preto s poukazom na uvedené dodatočne povolená zmena stavby je v súlade s platným a záväzným Územným plánom mesta Poprad a ustúpené podlažie nemožno posudzovať ako III. nadzemné podlažie. Žalovaný sa s uvedeným posúdením súladu dodatočne povoľovanej stavby s Územným plánom Mesta Poprad vysporiadal a uvedené riadne odôvodnil v preskúmanom rozhodnutí. Preto správny súd námietku žalobcu, v ktorej poukazoval na rozpor s Územným plánom Mesta Poprad, čo sa týka dodatočného povolenia predmetnej stavby považoval za nedôvodnú. Zároveň správny súd poukázal na záväznú podmienku č. 14 rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, kde stavebný úrad zaviazal stavebníka, aby po ukončení stavby požiadal stavebný úrad o kolaudáciu stavby v zmysle § 79 stavebného zákona.

8. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu ohľadom väd v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj čo sa týka námietky rozporu dodatočne povolenej stavby s § 6 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z. z., správny súd argumentoval tým, že s poukazom na § 33 ods. 2 Správneho poriadku mal za preukázané, že stavebný úrad umožnil tak žalobcovi, ako aj ďalšiemu účastníkovi konania W. X. nahliadnuť do podkladov rozhodnutia a vyjadriť sa k nim. Danú možnosť žalobca využil jednak osobne, ako aj prostredníctvom právneho zástupcu, o čom svedčia v administratívnom spise záznamy o nazretí do spisu.

9. Správny súd ďalej uviedol, že s dôrazom na ustanovenie § 6 ods. 2 MŽP SR č. 532/2002 Z.z., stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. K uvedenej námietke zmeny týkajúcej sa okien z časti steny rodinného domu s. č.: XXXX, ktorá je protiľahlou voči stene rodinného domu s. č. XXXX na pozemku parc. č. KN-C č. 975/2 k.ú. O.N. podľa správneho súdu žalovaný správne v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v danom prípade v protiľahlých častiach stien okrem iného k stavbe žalobcu sú umiestnené okná, ktoré nie sú oknami z obytných miestností s výškou parapetu na ustupujúcom podlaží 1,70 m a na II. NP 1,80 m a 2,40 m. Podľa správneho súdu takto umiestnené okná z miestností, ktoré nie sú obytnými, vyhovujú kritériám uvedeného ustanovenia § 6 uvedenej vyhlášky. Touto skutočnosťou sa podľa správneho súdu dostatočne zaoberal stavebný úrad v prvostupňovom rozhodnutí, pričom vymedzil, v čom spočíva zmena stavby, konkrétne prestavba rodinného domu s. č. XXXX, pokiaľ ide o okná, zmena spočíva v realizácii 7 okenných otvorov na zadnej fasáde a jedného okenného otvoru na východnej fasáde. Ide pritom o výrokovú časť, kde bolo presne uvedené, akým spôsobom došlo k realizácii zmeny stavby, na ktoré námietky žalobcu reagoval prvostupňový správny orgán v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby. Preto aj žalovaný poukázal na uvedenú skutočnosť, že povoľovanou zmenou stavby sa nemení jej účel užívania, nemení sa umiestnenie stavby na pozemku a výška stavby sa znížila z 9,8 na 9,5 m. S poukazom na tieto skutočnosti, ktoré sú obsahom

rozhodnutia stavebného úradu, ako aj obsahom odôvodnenia žalovaného, preto správny súd argumentoval tým, že v napadnutom rozhodnutí sa stavba na pozemku stavebníka parc. KN-C č. 973 k. ú. O. v danom prípade neumiestňuje a vzhľadom na druh susedných pozemkov parc. č. KN-C 970 a č. 971 k. ú. O. vo vlastníctve žalobcu podľa toho, ako bude realizovaná zastavaná plocha, nádvorie a záhrada, námietka porušenia § 6 ods. 2 zmienenej vyhlášky aj podľa správneho súdu nie je dôvodná. V nadväznosti na to, správny súd argumentoval ustanovením § 88a stavebného zákona, podľa ktorého konanie o dodatočnom povolení stavby je samostatným konaním s tým, že zmena stavby nerieši zmenu umiestnenia stavby oproti pôvodnému územnému konaniu, táto ostáva zachovaná. S poukazom na túto skutočnosť preto námietku žalobcu uvedenú ako vadu v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia k námietku rozporu dodatočného povolenia stavby s ustanovením § 6 ods. 2 vyhlášky považoval správny súd za nedôvodnú.

10. K námietke, že žalobca sa nemal možnosť oboznámiť s obsahom záväzného stanoviska Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Poprade zo dňa 20. augusta 2018, správny súd uviedol, že tak žalovaný vo svojom rozhodnutí, ako aj prvostupňový správny orgán poukázali na to, že predmetné stanovisko predložil stavebník stavebnému úradu dňa 3. septembra 2018 a následne na to 8. marca 2019, keď právny zástupca žalobcu nahliadol do spisu, uvedené stanovisko bolo obsahom administratívneho spisu a preto žalovaný správne argumentoval tým, že predmetná odvolacia námietka bola zo strany účastníka konania R.. W. nedôvodná. S uvedeným záverom sa stotožnil aj správny súd, pretože ide o námietku, ktorou sa zaoberal prvostupňový správny orgán, nakoľko stavebník upustil od zámeru realizovať zateplenie stavby, čo vlastne považoval žalovaný za skutočnosť, s ktorou nebol povinný sa vo svojom rozhodnutí zaoberať. Žalobca namietal, že nie je technicky možné uskutočniť dokončovacie stavebné práce na fasáde a to zateplenie, ako aj omietku bez toho, aby nedošlo k prekročeniu hranice pozemku a tým narušeniu jeho súkromia, pretože zateplenie o hrúbke 3 mm by zasahovalo po jej realizovaní do jeho vlastníckeho práva a teda do jeho pozemku. Následným upustením zo strany stavebníka od zateplenia stavby bolo preto v celom rozsahu vyhovené námietke, ktorú podal žalobca už počas konania o dodatočnom povolení stavby, preto sa s ňou tak stavebný úrad, ako aj žalovaný bližšie nezaoberali. V celom rozsahu tak bolo vyhovené námietke o presahu časti stavby na pozemok parc. KN-C č. 970 a č. 971 k. ú. O.Ľ. vo vlastníctve žalobcu.

11. Čo sa týka žalobnej námietky zamedzenia rovnakej možnosti využitia pozemku žalobcu umiestniť stavbu na hranici pozemku v rozsahu celej príľahlej steny dodatočne povolovanej stavby, správny súd mal za to, že tak stavebný úrad, ako aj žalovaný posúdili podanú žiadosť stavebníka v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona a zaoberali sa predmetnou stavbou v spojení s Územným plánom Mesta Poprad, pričom v prvom rade argumentovali pri dodatočnom povolení stavby hlavne tým, aby mali zabezpečené rovnaké možnosti pri stavbe, resp. zmene stavebného konania tak, ako došlo v prípade stavebníka, rovnaké práva a rovnaké povinnosti všetci vlastníci predmetných pozemkov v k. ú. O., čo sa týka Územného plánu Mesta Poprad, ktorým sú všetci vlastníci daných pozemkov viazaní. Argumentáciu žalobcu, že toto rozhodnutie mu bráni - znemožňuje na svojom pozemku zrealizovať porovnateľnú stavbu ako stavebník vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Mal za to, že to, čo môže stavebný úrad dovoliť stavebníkovi, musí dovoliť aj jemu. Podľa názoru správneho súdu žalobca, ako aj ďalší účastník konania svoje povinnosti a práva neberú rovnakou mierou a to, čo vlastne môžu oni, nemôže si dovoliť stavebník, a to v súčasnej dobe považujú za porušenie zákona u stavebníka. Správny súd k tejto žalobnej námietke argumentoval tým, že tak, ako chce realizovať žalobca popri hranici pozemku v rozsahu celej príľahlej steny svoju stavbu, takisto realizuje danú stavbu aj stavebník, ktorý v súčasnej dobe má o to viac sťažené postavenie, že musí dodržať všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 88 ods. 1 a § 88a stavebného zákona.

12. K ďalšej žalobnej námietke ohľadom nezrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúceho v porušení § 88a ods. 4 a § 66 stavebného zákona správny súd uviedol, že v zmysle § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už zrealizovanej stavby. Pritom poukázal na celé znenie nielen samotného výroku rozhodnutia stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby, ale aj na všetkých 15 podmienok, ktoré určil

stavebný úrad stavebníkovi, pričom stavebný úrad dodatočne môže stavbu alebo jej časť povoliť, len ak sa v konaní preukáže, že jej ďalšia existencia nie je v rozpore s verejnými záujmami a jej vlastníkom, to znamená stavebník podá žiadosť o dodatočné povolenie stavby spolu s predpísanou dokumentáciou. Stavebník podal na stavebný úrad žiadosť o dodatočné povolenie stavby v predmetnej veci s predpísanými náležitosťami a projektovou dokumentáciou s tým, že v konaní o dodatočnom povolení stavby sa podľa stavebných orgánov preukázalo, že táto stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami. Stavebný úrad dodatočne povolil zmenu stavby „Prestavba rodinného domu“ s tým, že už vo výroku tohto rozhodnutia jednoznačne špecifikoval rozsah dodatočne povolených zmien, Z daného rozhodnutia, tzn. zo samotného výroku, ako aj určenia 15 podmienok na dokončenie stavby bezpochyby boli preukázané podmienky pre stavebníka, ktoré sú v zmysle § 88a ods. 4 Stavebného zákona záväzné. Preto správny súd považoval aj predmetnú žalobnú námietku žalobcu za nedôvodnú, pretože mal za to, že stavebník vyhovel všetkým námietkam žalobcu, ako aj W.. X..

13. Čo sa týka žalobnej námietky, že žalobca nemal ešte pred samotným vydaním rozhodnutia tepelnoizolačný posudok R.. Z. Š., k tomuto správne podľa názoru správneho súdu sa nevyjadroval jednak stavebný úrad, avšak ani žalovaný, pretože od samotného zateplenia dodatočne povolenej zmeny stavby stavebník W. W. upustil. Preto podľa názoru správneho súdu sa nemal k čomu stavebný úrad v rozhodnutí, ako aj žalovaný v rozhodnutí o odvolaní žalobcu vyjadriť.

14. Pokiaľ žalobca v žalobe argumentoval, že sa nemal možnosť vyjadriť k zmeneným podmienkam, resp. k tomu, že bolo predložené záväzné stanovisko, toto súhlasné stanovisko okresného riaditeľstva bolo predložené už počas konania a tým, že stavebník predložil následne 3. septembra 2018 stavebnému úradu Vyjadrenie Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru zo dňa 20. augusta 2018, išlo o duplicitné predloženie vlastne tohto súhlasného stanoviska, ktoré už predkladal 26. júna 2018, s ktorým sa žalobca, ako aj ďalší účastník konania mali možnosť oboznámiť a to ešte pred vydaním samotného rozhodnutia stavebného úradu.

15. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p. kasačnú sťažnosť. Ako prvý dôvod, v ktorom sťažovateľ vzhladol na nezákonnosť napadnutého rozsudku označil nesprávne právne posúdenie veci a to v súvislosti s posúdením súladu stavby s územným plánom Mesta Poprad. V tejto spojitosti dal do pozornosti ním predložený doklad o geodetickom zameraní stavby vypracovanom R.. W. N., z ktorého je zrejmé, že navrhovaná stavba je v rozpore s územným plánom. Na uvedenú skutočnosť nereagoval ani odvolací správny orgán a krajský súd sa s týmto nedostatkom v odôvodnení rozsudku nevysporiadal. Správny súd pritom vyjadril názor, že stavebný úrad nie je povinný zisťovať reálny stav stavby, ale postačí, ak určí v záväzných podmienkach rozhodnutia povinnosť ju zhotoviť v súlade s projektovou dokumentáciou, ktorá je podľa jeho názoru zhotovená v súlade s Územným plánom Mesta Poprad. V nadväznosti na to poukázal na ust. § 88a ods. 4 stavebného zákona, z ktorého vyplýva, že záväznými podmienkami možno určiť už len podmienky pre vykonanie ešte neuskutočnených stavebných prác a nie legalizovať tie, ktoré už boli postavené. Predmetné ustanovenie zákona totiž ukladá stavebníkovi povinnosť preukázať súlad dodatočne povolovanej stavby so zákonom v rozsahu, v akom už bola postavená. V danej veci správne orgány nezisťovali, či stavba v stave, v akom bola postavená zodpovedá ochrane verejného záujmu, t.j. aj územnému plánu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe sp.zn.6A 85/2016.

16. Ďalej namietal vysporiadanie sa krajského súdu s jeho námietkou týkajúcou sa absencie výroku napadnutého rozhodnutia o námietkach sťažovateľa. Výrok rozhodnutia správneho orgánu dáva odpoveď iba na to, že námietkam účastníkov konania sa čiastočne vyhovuje, avšak nie je zrejmé, o ktoré námietky ide. Z napadnutého rozsudku však plynie záver, že stavebný úrad nemá povinnosť vo výroku uviesť, ako rozhodol o jednotlivých námietkach účastníkov konania, ak im vyhovel v plnom rozsahu. Nebolo tak správne aplikované ust. § 66 ods. 1 stavebného zákona. Uvedené argumenty sťažovateľ podporil i odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Sžp/15/2012, s ktorým sa podľa jeho názoru správny súd vôbec nevysporiadal, resp. sa tak odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít.

17. Ako ďalší dôvod vecnej nesprávnosti napadnutého rozsudku označil nesprávne právne posúdenie jeho námietky týkajúcej sa porušenia povinnosti žalovaného ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Podstata žalobnej námietky pritom spočívala v tvrdení sťažovateľa, že orgány verejnej správy ho opomenuli oboznámiť s obsahom stavebníkom doplnených podkladov do administratívneho spisu v čase pred vydaním rozhodnutia. Z obsahu administratívneho spisu i oboch napadnutých rozhodnutí je nepochybne preukázané, že sťažovateľ sa pred vydaním prvostupňového rozhodnutia nijako nemohol oboznámiť s obsahom doplnenej projektovej dokumentácie zo dňa 6. júna 2019 ako aj projektom požiarnej ochrany zo dňa 20. júna 2020. Zároveň je z obsahu tohto spisu zjavné, že v čase od 6. júna 2019 do vydania prvostupňového rozhodnutia zo dňa 2. júla 2019 sťažovateľ ani jeho právny zástupca doň nahliadnuť neboli a stavebný úrad ich nevyzval na oboznámenie sa s obsahom spisu.

18. Záverom poukázal na to, že krajský súd sa v zásade so všetkými vyššie uvedenými námietkami dôsledne nevysporiadal, čím postupoval v rozpore so vnútroštátnou právnou úpravou (§ 139 ods. 2 S.s.p.) ako i príslušnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, čím svoje rozhodnutie zaťažil vadou nepreskúmateľnosti.

19. Účastník konania 3. W. W. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti predovšetkým poukazoval na vzájomné vzťahy so susedmi - vlastníkami susedných nehnuteľností a priebeh jednotlivých administratívnych konaní, ktoré predchádzali vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že ide o účelové vznášanie námietok z ich strany, ktoré je vedené zámerom iba predlžovať konanie a sťažiť mu tak možnosť realizovať stavebné práce, resp. dokončiť prestavbu nehnuteľnosti v súlade so zákonne vydaným rozhodnutím o dodatočnom povolení stavby. V súvislosti s námietkou sťažovateľa, ktorou poukazoval na ním preukázané geodetické zameranie nehnuteľnosti uviedol, že má pochybnosti o tom, ako mohol byť takýto podklad správne vyhotovený, keď jeho vypracovanie je nevyhnutne spojené aj so vstupom na pozemok účastníka, čo bez jeho súhlasu nie je možné. Zároveň zdôraznil, že sťažovateľ znášal predovšetkým námietky, ktoré sa týkajú umiestnenia stavby, avšak v danej veci išlo o dodatočne povolenie zmeny stavby. Rozhodnutia správnych orgánov považoval za dostatočne odôvodnené a právne závery krajského súdu za vecne správne.

20. Sťažovateľ podal k vyjadreniu účastníka konania 3. vyjadrenie, v ktorom opätovne poukazoval na nesúlad stavby s územným plánom, čo malo vyplývať aj z ním predloženého posudku. V súvislosti s otázkou nedostatočne zisteného skutkového stavu poukázal aj na 98 ods. 2 stavebného zákona. Namietal i nemožnosť oboznámenia sa s doplnenou projektovou dokumentáciou a záverom požiadal o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.).

22. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým ako nedôvodnú zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2019/48410/141139/ŠSS-VB zo dňa 10. decembra 2019, ktorým potvrdil rozhodnutie Mesta Poprad č. 53605/1919/2019-OSP-Vo, HPar zo dňa 2. júla 2019, ktorým ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona s poukazom na § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 4 stavebného zákona dodatočne povolil zmenu stavby: „Prestavba rodinného domu“, s.č. XXXX I. Š. U. O. B. - O., na pozemku parc. KN - C973/2 v k.ú. O., spočívajúce v rozdelení obytnej haly s kuchyňou na I. NP na samostatnú kuchyňu a izbu, v zmene obytného podkrovia na ustupujúce podlažie, odstránenie terasy v úrovni ustupujúceho podlažia, v realizácii 7 okenných otvorov na západnej fasáde a jedného okenného

otvoru na východnej fasáde, v realizácii ďalšieho vnútorného schodiska z I. NP na II. NP, v zmene výšky stavby z 9,80 m na 9,50 m v úrovni hrebeňa pultovej strechy od +0,000=861,90 m n.m (t.j. na úroveň I. NP), pre stavebníka - W. W..

23. Z obsahu kasačnej sťažnosti kasačný súd zistil, že sťažovateľ krajskému súdu vo vzťahu k jeho záverom o nedôvodnosti podanej žaloby, resp. zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného vytýkal jednak nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, t.j. vadu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p., ako i nesprávne právne posúdenie veci, ktoré podľa sťažovateľa zakladalo dôvod na zrušenie rozsudku s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.

24. Kasačný súd preto považoval za potrebné zaujať právny názor predovšetkým k otázke, či sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými otázkami t.j. tak, aby nevznikali pochybnosti o možnej arbitrárnosti jeho rozsudku, ktorá vada by mala za následok porušenie práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

25. Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS/115/03, či sp.zn. III. ÚS/60/04 - www.concourt.sk).

27. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29. septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13. júna 2006 č. 21302/02), je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vyporiadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd v tejto zákonnej povinnosti neobstojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaobrá vôbec, alebo sa s nimi vyporiada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 139 ods. 2 S.s.p.

28. Porovnávajúc vyššie uvedené kritéria kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia s odôvodnením napadnutého rozsudku dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd sa týmito požiadavkami dôsledne neriadil.

29. Kasačný súd poukazuje na to, že jednou zo žalobných námietok, ktorou sťažovateľ namietal nezákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy o dodatočnom povolení stavby pre stavebníka - W. W., bol ich nesúlady s územným plánom Mesta Poprad. V tejto súvislosti uviedol, že podľa územného plánu je v danom území možné uskutočniť stavbu s najviac dvoma nadzemnými podlažiami a podkrovím, prípadne ustúpeným podlažím, ktorým sa v zmysle bodu 4.1.7. STN 73 4301 rozumie posledné ustupujúce podlažie, ak jeho zastavaná plocha je menšia ako 50 % zastavenej plochy predchádzajúceho/predposledného podlažia. Je potrebné uviesť, že z takto vymedzenej požiadavky na realizáciu stavieb v územnom pláne vychádzali i orgány verejnej správy, pričom v danej veci bolo sporným to, či prestavba rodinného domu bola realizovaná, resp. dodatočne povolená so zohľadnením regulatívov stanovených v územnoplánovacej dokumentácii. Orgány verejnej správy (a napokon i správny súd) sa v odôvodnení svojich rozhodnutí odvolávali na to, že pri posúdení súladu stavby s územným plánom sa vychádzalo z overenej projektovej dokumentácie vyhotovenej autorizovaným inžinierom R. W. Č.. Sťažovateľ však (vo svojej žalobe a následne i v kasačnej sťažnosti) opakovane poukazoval na to, že po podaní odvolania proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa požiadaval o vykonanie geodetického zamerania III. nadzemného podlažia dodatočne povolenej stavby, pričom z obsahu záznamu tohto geodetického zamerania zo dňa 20. septembra 2019, vypracovaného R. W. N. vyplynulo, že zastavaná plocha II. nadzemného podlažia dotknutej stavby je 195 m² a zastavaná plocha III. nadzemného podlažia je 102 m². S poukazom na uvedené mal za to, že zmenu stavby realizovanú stavebníkom bolo potrebné posúdiť ako stavebný objekt s tromi nadzemnými podlažiami, ktorého umiestnenie je v danom území neprípustné a v rozpore so záväznou časťou územného plánu Mesta Poprad.

30. Kasačný súd v nadväznosti na vyššie uvedené musel prisvedčiť argumentácii sťažovateľa, že krajský súd napriek tomu, že obsahom administratívneho spisu je i sťažovateľom predložený záznam o geodetickom zameraní stavby, ktorým spochybňoval jej súlad s územným plánom sa k absencii vyhodnotenia/posúdenia tejto námietky žalovaným nevyjadril, keď preberajúc závery orgánov verejnej správy (aj s odvolávaním sa na ust. § 46 ods. 1 stavebného zákona) sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že pri rozhodovaní o dodatočnom povolení stavby bolo potrebné vychádzať zo stavebníkom predloženej a stavebným úradom overenej projektovej dokumentácie. Bolo preto žiaduce, aby správny súd jasne zdôvodnil, aký právny význam priznal sťažovateľom predloženej listine (v odvolacom konaní), ktorou spochybňoval súlad stavby s územným plánom, resp. či žalovaný bolo povinný na túto skutočnosť prihliadať, prípadne či jej nezohľadnenie žalovaným bolo možné posúdiť a vyhodnotiť ako vadu, ktorá by zakladala nezákonnosť jeho rozhodnutia. Nedôvodnosť uvedenej žalobnej námietky sťažovateľa tak napokon správny súd riadne nezdôvodnil, čím v konečnom dôsledku znemožnil kasačnému súdu zaujať postoj k otázke jej správnosti právneho posúdenia, resp. ju tak posúdiť z hľadiska naplnenia kasačného dôvodu vymedzeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.

31. Ďalšou žalobnou námietkou, ktorej podľa názoru kasačného súdu nevenoval správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitú pozornosť bola námietka sťažovateľa týkajúca sa výrokovej časti rozhodnutia stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby a to s ohľadom na obsahové náležitosti takto vydaného rozhodnutia. Konkrétne namietal, že súčasťou výrokovej časti rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby je s poukazom na § 88a ods. 4, resp. § 66 ods. 1 stavebného zákona aj rozhodnutie o námietkach účastníkov konania. Do pozornosti dal aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžp/15/2012 (týkajúce sa náležitosti územného rozhodnutia), ktorého závery možno podľa jeho názoru aplikovať i na prejednávanú vec. Mal za to, že z výrokovej časti nie je zrejmé, ktorým námietkam účastníkov konania bolo vyhovené, a ktorým nie. Kasačný súd poukazuje na to, že krajský súd nedôvodnosť uvedenej námietky neodôvodnil z hľadiska sťažovateľom namietaného nedostatku výrokovej časti rozhodnutia stavebného úradu, ktorý nepochybne (vyplýva to i z odôvodnenia rozhodnutia stavebného úradu) vyhovel námietkam účastníkom konania čiastočne. Správny súd tak okrem iného nereagoval na to, či závery vyplývajúce zo skoršej rozhodovacej činnosti kasačného súdu

ne/možno aplikovať na prejednávanú vec, resp. či (najmä z hľadiska dopadu na zákonnosť rozhodnutia) zmienenu náležitosť rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby vyhodnocoval s poukazom na požiadavky naň kladené v ust. § 88a ods. 4, resp. § 66 ods. 1 stavebného zákona. Vzhľadom na to, že krajský súd sa s uvedenými skutočnosťami riadne nevysporiadal, kasačný súd túto vadu neposudzoval z hľadiska ust. § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. Rovnako nedôslednosť pri odôvodňovaní rozsudku správneho súdu vzhliadol kasačný súd i vo vzťahu k námietke sťažovateľa, ktorý poukazoval na neurčitost' formulácie výrokovej časti rozhodnutia stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby a to s ohľadom na jeho obsahové náležitosti v zmysle ust. § 88a ods. 4 stavebného zákona, keď z takéhoto rozhodnutia nebolo podľa jeho názoru zrejmé, ktoré (už vykonané) stavebné práce boli dodatočne povolené (osobitne tak sťažovateľ zdôrazňoval nutnosť vymedzenia stupňa rozostavanosti stavby).

32. S poukazom na vyššie popísané nedostatky týkajúce sa odôvodnenia napadnutého rozsudku kasačný súd rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 S.s.p. z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní opätovne sa vysporiadať s námietkami účastníkov konania, vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie dostatočne podrobne a konkrétne odôvodniť tak, aby bolo v súlade s ústavným právom na spravodlivé súdne konanie.

33. Kasačný súd sa zároveň nestotožnil s dôvodmi sťažovateľa uvedenými v jeho návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti t.j., že by s právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu bola spojená hrozba závažnej ujmy, keď neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by nutnosť aplikácie § 447 ods. 1 S.s.p. odôvodňovali a preto návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 188 S.s.p. zamietol.

34. Podľa § 467 ods. 3 S.s.p., ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 S.s.p. v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.